

fredsbevarende indsats rundt i verden, vil der stadig være mulighed for at spare milliarder dér, uden at det gør nogen som helst skade. Det gør faktisk kun gavn.

Med hensyn til miljøområdet er det vores forslag, at man skal sætte gang i produktionen af økologiske produkter, der ikke er fødevarer, non food-produkter. Det er jo dem, vi i dag kigger forgæves efter nede i supermarkedet, når vi køber ind. Det er økologisk vaskepulver. Det er økologiske produkter af alle mulige arter, som ikke er i fødevarerdivisionen. Vi vil afsætte penge til at få sat gang i sådan en produktion.

Vi mener, der er brug for en større indsats for energibesparelser, og i den forbindelse har vi fået øje på de 200 mio. kr., der er fra CO₂-afgiften, og som burde tilbageføres til erhvervslivet for at hjælpe dem til at nedsætte energiforbruget, men som bare tages ind i den store kasse.

Jeg synes i øvrigt, det er lidt underligt, at V og K, som ellers har været meget opmærksomme på, at grønne afgifter ikke bare må blive en skat, nu har accepteret, at de 200 mio. kr. bare bliver en skat, der ryger ned i statskassen i stedet for at blive brugt til gavn for energibesparelser ude i erhvervslivet.

Så ønsker vi selvfølgelig en forbedring af den kollektive trafik for også på den måde at nedbringe transportens miljøbelastning.

Vi har et forslag, som vi vender tilbage med i form af et egentligt lovforslag, om at ophæve satspuljen. Det er denne uskønne lov, som et stort flertal af partier herinde har lavet, om, at man hvert eneste år tager et antal kroner af det, der ellers skulle være givet til forhøjelse af pensioner, dagpenge og bistandssatser, og putter dem ned i en sukkerskål, som man sidder bag lukkede døre og fordeler til veldædige projekter, de fleste i øvrigt udmærkede, men alligevel på en meget udemokratisk måde, og de er først og fremmest finansieret helt skørt ved, at man har taget pengene fra dem, der i forvejen har allermindst. Det kunne faktisk forøge landets pensioner, dagpenge og bistandssatser med 3 mia. kr., hvis man nedlagde satspuljen og i stedet for finansierede de fornuftige projekter på normal vis via finansloven.

Vi foreslår rigtige job. Det sidste, jeg vil nævne, er vores hovedforslag om, at man i stedet for at aktivere mennesker sørger for, at de bliver ansat på normale løn- og arbejdsvilkår, og at vi i øvrigt får saneret i de utrolig rigide regler, der gælder for arbejdsløse, som jo er udsat for et bødesystem, man ikke kender andre ste-

der i samfundet. Bare det, at man kommer til at skrive lidt forkert på et dagpengekort, udløser en kæmpemæssig bøde, mens andre, der snyder for hundredevis af millioner, nøjes med en betinget straf.

Regeringen blev valgt på at ville velfærdssamfundet på et solidarisk grundlag i modsætning til det, Venstre og højrefløjen står for. Men det, der sker i øjeblikket her så få måneder efter valget, er, at regeringen afvikler velfærden sammen med Venstre. Det er i virkeligheden det afgørende tema både i ændringsforslagene og i den samlede finanslov, og det er det, vi vil vende tilbage til i morgen.

Hvad er det for en linje, regeringen hermed er slået ind på med den stribe af ændringsforslag, vi har til behandling i dag? Jamen det er faktisk det modsatte af det, man under valgkampen sagde man ville. Det er det modsatte af det, som regeringen lovede. Man gør faktisk det, som man i valgkampen sagde at V og K ville gøre. Det er regeringen nu i fuld gang med selv at gøre.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kim Behnke som ordfører.

Kim Behnke (FP):

Der er et gammelt ordsprog, der siger, at når Fanden bliver gammel, går han i kloster. Selv om Fremskridtspartiet har været i Folketinget i nu 25 år, er det ikke ensbetydende med, at vi har opgivet de politiske idealer, de politiske punkter, de politiske mål vi har, tværtimod.

Derfor er omfanget og antallet af Fremskridtspartiets ændringsforslag til finansloven ikke et udtryk for, at vi har opgivet i forhold til det politiske mål, vi har. Tværtimod henviser vi i bemærkningerne til de mange ændringsforslag, vi har stillet i tidligere år. Vi står fortsat ved dem alle sammen uændret.

Men finanslovforhandlingerne i år fik jo et ganske andet forløb, end vi umiddelbart havde forventet. Der skete nemlig det, at midt i oktober måned forlader Enhedslisten forhandlingerne. Finansministeren gør så det lidt utraditionelle og lidt uventede at invitere Fremskridtspartiet til at deltage i finanslovforhandlingerne.

Det var en invitation, som vi selvfølgelig tog imod med interesse. Og sandt skal siges, det forløb, der derefter var i Finansministeriet, men så sandelig også i mange af de forskellige ressourceministerier, var ikke et forløb, der afskrækkede Fremskridtspartiet. Der var da punkter,